

foreligger for mig, kun kunne indvindes, naar Gennemskæringen føres fra den aabne Del af Ringkøbing Fjord. Ingen Gennemskæring Syd derfor vil, hvilke Fordele den end kan frembyde — jeg indrømmer, at i andre Retninger kan den nok frembyde nogle Fordele —, kunne tilvejebringe de Fordele, som netop laa bag ved de Krav, jeg har hentydet til. Idet jeg altsaa begrænset mine Overvejelser til den Del af Holmslands Klit, der ligger ud for den aabne Del af Ringkøbing Fjord, standsede jeg særlig ved to Steder, Skodbjergene og Hvide Sande. Naar jeg i Fjor og ogsaa i mit oprindelige Forslag i Aar standsede ved Skodbjerge, var det, fordi det laa direkte ud for Skern Aa Udløb og derfor gav det største Haab om en Strøm saa stærk, at den kunde virke, som den skulde. Naar jeg dog hverken i Aar eller i Fjor turde gaa til et Forslag om et befæstet Udløb, der kunde betyde en endelig Løsning af Spørgsmaalet, er det af Hensyn til den dermed forbundne store Bekostning. Ved Skodbjerge drejer det sig efter Vandbygningsvæsenets Overslag om ca. 3,600,000 Kr., ved Hvide Sande om ca. 2,800,000 Kr. Jeg har derfor ment det rettest at begynde med et Forsøg. Jeg har ment og mener fremdeles, at dette Forsøg bedst kunde gøres ved Skodbjerge. Der var der nemlig Haab om, at man kunde blive staaende ved en saadan løs Gennemskæring og ikke behøvede senere at gaa videre. Ved Hjælp af det Sandpumpemateriel, man nu raader over, kunde den løse Gennemskæring mulig holdes aaben og gøre den Gavn, den skulde. I Forbindelse dermed stod Forslaget om at lukke det nuværende Udløb. Naar Spørgsmaalet saa opstod for mig — og det opstod særlig for mig paa min Rejse derover i Sommer med Finansudvalgets Medlemmer —, om man ikke kunde gøre et Forsøg ved Hvide Sande, saa maatte jeg sige: Jo, et Forsøg kan der jo gøres, og det er jo ogsaa derfor, at jeg efter Forhandling med Finansudvalget, jeg kan sige paa Opfordring af dets Flertal, har stillet Forslag derom. Men jeg er alligevel ikke blind for, at der er en Forskel paa dette Forsøg og det, jeg tidligere har stillet Forslag om, thi der er mere Grund til at tro, at Udstrømningen fra Skern Aa vil kunne holde Styr paa Gennemskæringen ved Skodbjerge end ved Hvide Sande, men Hovedforskellen mellem de to Forsøg ligger dog i, at der nu ikke mere er Tale om den Tillukning af det oprindelige Løb, som jeg før havde fore-

slaaet. Og naar der ikke er det, indrømmer jeg, at der er yderst ringe Sandsynlighed for, at man vil kunne blive staaende ved den løse Gennemskæring, Forslaget gaar ud paa at bevilge. Men deraf kan man jo ikke slutte, at det saa ikke vil have nogen Betydning som Forsøg, og heller ikke, at dette Forsøg vil føre til den yderligere store Bekostning af 2,800,000 Kr. Hvis man saa saaledes paa Sagen, indrømmer jeg, at saa kunde man lige saa godt straks stille Forslag derom. Men saaledes ser jeg ikke paa Sagen. Der er jo dog en anden Mulighed aaben, efter at man har gjort dette Forsøg og indvundet de Erfaringer, det frembyder, den nemlig, at lukke igen. Jeg forstaaer jo nok, at de Folk omkring Ringkøbing Fjord, der ere saa stærkt interesserede, som Tilfældet er, i en ny Gennemgravning, ikke kunne se saaledes paa Sagen. Det er heller ikke for deres Skyld, jeg betoner, at den Udvej er der, det er for vor Skyld, for Rigsdagens Skyld, for at den kan vide, at naar den nu stemmer, stemmer den kun om Forsøget og ikke om, hvorvidt man senere vil anlægge et befæstet Udløb derovre eller ikke. Muligheden for at vende tilbage til de bestaaende Tilstande er der. Det tvivler det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) om. Jeg ved ikke, om det ikke endda er for mildt et Udtryk, jeg bruger, om jeg hellere skulde sige, at han ligefrem benægter, at en saadan Udvej er til Stede. Men jeg holder mig til den Autoritet, som det ærede Medlem i dette Tilfælde, i Modsætning til en anden Løjlighed, tillægger saa overmaade stor Betydning, og jeg med ham, nemlig Vandbygningsdirektøren. Vandbygningsdirektøren hævder bestemt, at den Mulighed, som han fra første Færd af har erkendt, der var for at vende tilbage overfor Gennemgravningen ved Skodbjerge, nemlig ved at lukke den igen, ogsaa er til Stede ved Hvide Sande, og det selv om det kun er en løs Gennemgravning. Det ærede Medlem for Varde mener jo, at man ved den løse Gennemgravning ved Hvide Sande udsætter sig for, at Havet bryder igennem — ja, det er jo det, det skal, naar man graver igennem —, men ogsaa bryder Landet op i en saadan Grad, at Gennemskæringen kan blive indtil en Ejerdingvej bred, og det er jo derpaa, saa vidt jeg forstod, at det ærede Medlem støtter denne Tvivl om eller Benægtelse af, at man overhovedet kan lukke igen. Denne Tro paa, at Havet skulde bære sig saaledes ad, deles ikke af Vandbygningsdirektøren, som i den Henseende støtter sig —